

ROZWALANIE (2) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w roz-); pierwsze a pochylone, drugie jasne.

sg G rozwałania (1). ◇ A rozwałani(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Burzenie, rujnowanie budowli; destructio PolAnt (2) :

rozwalanie czego (1): StryjKron 411 cf Szereg.

Szereg: »tłuczenie i rozwalanie« (1): Iam Gedimin dodawaiac Rycerstwu swojemu ochoty/ bliżey pod łcianę przyiáchawłzy/ vkázował łzańcom y Táranam mieysce łufzniefsze do tłuczenia/ y rozwałania bálzty iedney StryjKron 411.

Przen (1) :

W przeciwstawieniu: »budowanie ... rozwalanie« (1): Dla tego to nieprzytomny piłzę/ ábych się przytomny łrogo nie obchodził/ wedle władze ktorą mi dał Pan/ ná budowanie/ á nie ná rozwałanie. BudNT 2.Cor 13/10.

Synonim: tłuczenie.

*Cf **ROZWALAĆ***

RS, ALKa